

عنوان مقاله:

چگونه توانستیم اختلال اضطراب جدایی دانش آموزان پایه اول را با کمک هنردرمانی بهبود ببخشیم؟

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهش‌مندی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیروان زارعی - کارشناسی ارشد، بهداشت، ایمنی و محیط زیست، معاونت سلامت و تربیت بدنی، اداره کل آموزش و پرورش کردستان، سنندج، ایران

زهرا سالمی - کارشناسی، اقتصاد نظری، معاونت آموزش ابتدایی، اداره آموزش و پرورش منطقه قروه، قروه، ایران.

خلاصه مقاله:

کودکان هنگام جدایی از مادر دچار اضطراب و ناراحتی می شوند، این احساس ناخوشایند اضطراب جدایی نامیده می شود. این مشکل موقعی در کودک در مدرسه می رود، آشکار می شود. به این رفتارها اضطراب جدایی می گویند. اگر والدین کودک را در محیط مدرسه رها کنند اضطراب کودک بیشتر می شود؛ پس باید با ملایمت، ملاحظت و نرمی با کودک ارتباط برقرار کرد و با حرفزدن با کودک به کاهش اضطرابش کمک کرد. اضطراب در برخی کودکان در آغاز سال تحصیلی طبیعی است به خصوص برای کودکانی که وارد دوره پیش دبستانی یا کلاس اول می شوند. این دسته از کودکان چون از محیط خانه وارد محیط دیگری می شوند، با افراد جدید مواجهه می شوند و محیط جدیدی را تجربه می کنند و از سوی دیگر آزادی هایی را که در محیط خانه داشتند، در مدرسه ندارند؛ لذا دچار اضطراب می شوند. مهم ترین مسئله در ورود کودکان به مدرسه جدانشدن از والدین به خصوص مادر است. در هفته های اول سال تحصیلی در واقعه ای را که قابل مشاهده و جالب می باشد، وابستگی شدید دانش آموزان کلاس اول به مادرانشان می باشد. نمونه بارز این موضوع وابستگی بیش از حد یکی از دانش آموزان به مادرش بود که باعث می شد نسبت به کلاس و مدرسه گریزان بوده و در بین جمع دانش آموزان بسیار کم رو و خجالتی باشد. پژوهش حاضر درصدد بود تا به بررسی اثربخشی برنامه مداخله ای مبتنی بر مربیگری هیجان بر علائم اختلال اضطراب جدایی کودکان بپردازد. نتایج نشان داد برنامه مداخله ای به طور معناداری در کاهش ترس از رهایی، ترس از تنهایی، ترس از بیماری و نگرانی از وقوع حوادث خطرناک موثر بود.

کلمات کلیدی:

اضطراب جدایی، مداخله آموزشی، دانش آموز، نقاشی درمانی، پایه اول، شاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2034894>

